

„Forslaget går for det første ud på at sikre, at det medlem eller ordføreren for de medlemmer, som har fremsat et forslag her i tinget, også selv får adgang til at deltage i udvalgsbehandlingen af det fremsatte forslag, dog uden stemmeret og uden ret til at fremsætte nogen udtalelse i betænkningen.

Forslaget går for det andet ud på udtrykkeligt i forretningsordenen at optage bestemmelse om den adgang, som et folketingsudvalg allerede nu antages at have, til at lade folketingsmedlemmer, som ikke er indvalgt i udvalget, deltage i udvalgets møder uden stemmeret og uden ret til at fremsætte nogen udtalelse i betænkningen, jfr. Folketingsstidende 1953-54, tillæg B. sp. 169, hvor der i betænkning og indstilling fra folketingets udvalg for forretningsordenen, afgivet den 10. december 1953, om forretningsordenens § 7, stk. 4, udtales:

„I stk. 4, der omhandler særlige udvalg, det vil sige udvalg til behandling af enkelte sager, har man udeladt den hidtidige bestemmelse om, at et udvalg kan tilkalde et eller flere stemmeberettigede medlemmer, når tinget giver sit samtykke dertil. Denne bestemmelse er ikke blevet brugt i de senere år og vil formentlig kunne undværes, særlig i betragtning af at man i praksis har antaget, at et udvalg kan give et folketingsmedlem, der ikke er indvalgt i udvalget, adgang til at deltage i dets møder uden stemmeret og uden ret til at fremsætte nogen udtalelse i betænkningen.“

Det er utvivlsomt en udbredt opfattelse i befolkningen, at der er tale om en mangel i vor demokratiske teknik eller demokratiske realitet, når ikke enhver gruppe i folketinget har adgang til med i hvert fald ét medlem at gøre sin opfattelse gældende eller i det mindste følge arbejdet i ethvert udvalg, og at denne mangel burde fjernes ved mere vidtgående ændringer i forretningsordenen end den, der foreslås i det her fremsatte forslag. Vi har imidlertid holdt vort forslag så langt indenfor, hvad der er rimeligt, og hvad der må forekomme helt selvfølgelig, at en undladelse af at støtte forslaget kun forekommer os mulig, hvis man vil give afkald på et demokratisk og sagligt grundlag for sin stillingtagen.

Den aktuelle anledning til, at de uafhængige fremsætter dette forslag, er den situation, der opstod, efter at vi havde fremsat vort forslag til lov om ministres strafansvar, der blev underkastet første behandling den 27. marts, hvorefter overgang til anden behandling blev vedtaget, idet forslaget blev henvist til det udvalg, der allerede behandler det af medlemmer af venstre og det konservative folkeparti fremsatte lovforslag om samme emne. Ved første behandling af vort lovforslag lafslog den højtærede justitsminister, at det efter hans mening er

„helt klart, at forslaget på flere punkter betegner væsentlige forbedringer i forhold til det tidligere af venstre og det konservative